

New York Februar 2000

Nu er der allerede gået 4 dage efter at Thomas og jeg kom hjem fra vor tur til New York, og jeg vil nedskrive lidt om vore oplevelser, inden jeg glemmer for meget. Vi skulle jo afsted lørdag d. 19, og Thomas var hos Susanne i Hillerød, for han var kommet hjem fra en smuttur til Oslo med Henriette, Tommy og Mia. Jeg ville have været til København fredag eftermiddag, men Jan meldte sig syg med lungebetændelse, så jeg måtte holde vagt til fredag aften kl.22, hvor jeg så kørte ind til Karin, hvor jeg ankom ved midnat.

Lørdag morgen mødtes vi med Thomas på Lyngby station, og så kørte Karin os til lufthavnen. Vi havde en fin tur med British Airways til London, hvor vi skiftede terminal. Flyet til Newark gik planmæssigt. Det var en ny **Boing 777** udstyret bl. a. med fjernsynsskærme i ryggen af den foranstående stol. Vi sad ved siden af en flot negerdame. Hun var journalist i London på et sladderugeblad. Hun skulle 2 uger til New Jersey, mens manden passede børnene. Undervejs fik hun et ildebefindende pga. varmen, så hun måtte ned og ligge på de bagerste sæder.

Efter pasformaliteterne i den flotte lufthavn var vi lidt i vilrede med, hvordan vi skulle komme til Staten Island – taxi eller bus? Vi besluttede os for bus med Olympia Line til World Trade Center. Thomas nåede at ringe til Henriette, inden vi kom ud af lufthavnen. Der var kun få passagerer i bussen bl.a. en svensker som havde hentet sin søn på 10 - 12 år. Manden var kunstner fra Malmø, og han havde fået et stipendium på 4 måneders ophold i Soho.

Da vi stod ved World Trade Center var klokken ca. 20, og vi tog en taxi til Staten Island Ferry ved Manhattans sydspids. Der var mange noget sørgelige eksistenser i færgeterminalen, men færgen var gratis, og der var altid politibetjente ombord. Da vi ankom til **Staten Island** ville vi tage en taxi til 41 Hamilton Avenue, og vi blev ”indfanget” af en mand, der ville have os med i sin privatbil, som fungerede som taxi på øen. Vi havde lige læst i lufthavnbusserne, at man skulle afholde sig fra ”hustlers” som kører rundt i uautoriserede taxier, så det var en klar fejl, at vi gjorde det. Ovenikøbet blev 2 negre sat ind på forsædet og de sad hele tiden og mumlede om ”fucking white men”, men heldigvis gik det hele godt og efter en kort køretur blev vi sat af på den stejle gade ude foran **Cecile´s hus**.

Vi blev venligt modtaget. I forvejen boede der et ungt fransk par. Han var en ung IT-ingeniør fra Rheims. Han var udstationeret for et fransk firma og arbejdede i Delaware. Han forklarede, at han skulle være udstationeret 16 måneder, hvilket så modsvarede hans militærtjeneste. Hans kæreste var nu på visit hos ham, og de mødtes i New York. **Cecile Brion** var oprindelig journalistuddannet i Belgien. Hun havde været en halv snes år i New York. Hun havde været gift med en mand, der var selvstændig i EDB-branchen. Manden boede i et nærliggende hus, hvor Cecile stadig arbejdede 15 timer ugentligt med administration. Men de var skilt. Hun havde 2 drenge på 10 og 12 år. Vi fik lige hilst på dem, men dagen efter rejste de på en uges ferie hos deres bedsteforældre i Belgien. Cecile var af typen, der prioriterede selvstændighed, etiske investeringer, frisk luft, sund mad, biodynamik, homeopati, etc. Cecile brugte hver dag nogle timer ved computeren, hvor hun købte og solgte aktier. En dag fortalte hun, at hun havde tjent 1500 \$ og næste dag tjent hun 400 \$. Hun havde en fast lejer, og udlejede yderligere 2 værelser til bed and breakfast. Hun havde haft gæster fra mange dele af verden, og havde hovedsagelig positive oplevelser. Hun fortalte dog, at der havde været en amerikansk familie, der havde øvet hærværk og bl. a. spredt toiletpapir ud over huset og haven.

Vi havde et enkelt udstyret værelse på 1. Sal. Thomas og jeg måtte deles om en dobbeltseng, men det gik da nogenlunde. Der var TV, og en dag lånte vi en videofilm af Cecile. I ugens løb var de vigtigste historier i amerikansk TV en historie om et nyt show: "Who wants to marry a multimillionaire", hvor en kandidat blev udvalgt, og vielsen foregik umiddelbart på skærmen. Og i Bronx blev 4 hvide civile politibetjente frikendt for mord på en ubevæbnet neger. De havde skudt 41 projektiler i ham.

Men det bedste ved vort værelse var **udsigten over mod Manhattens skyline**. Jeg stod op før kl 6, og kunne sidde og se World Trade Centers 2 tårne. Nogle gange var disen lavtliggende, så kun toppen kunne ses. Undertiden kom et containerskib fra Mærsk umiddelbart udenfor i sundet på vej til Port Elisabeth ved Newark. Vi fik fin og varieret morgenmad. Cecile varierede det fra dag til dag: grapefrugt, mussli, mælk, brød, stegt æg. En dag fik vi amerikansk morgenmad med vafler, sirup og flødeskum.

Søndag indledte vi dagens program med at tage færgen kl. 10. Det blev i øvrigt vor daglige rutine. Der var et orkester, som forsøgte at tjene en skilling på færgen. Vi kom ud af færgeterminalen umiddelbart ud ved **Battery Park** (nyanlagt på jord fra udgravningerne til World Trade Center), og gik så videre til **Bowling Green**, hvor uafhængighedserklæringen blev oplæst i 1776. Mængden blev så begejstret, at de væltede statuen af Georg d. 3. Og den blev senere smeltet om til kugler, der blev brugt mod englænderne. Stakittet er vist det originale. Lige foran parken stod kæmpestatuen "Charging bull" ved den sydlige ende af **Broadway**. Den lange gade er udviklet fra gammelt indianerspor, og krydser op gennem Manhattan og Harlem og fortsætter 225 km til Staten New Yorks hovedstad Albany

Pludselig opdagede vi, at vi ikke var langt fra **World Trade Center**, og vi besluttede os for at tage op i toppen. Der var lang kø, men det er vilkårene. Vi opdagede så, at man kunne købe en rabatkupon med reduceret pris til flere gode attraktioner. Det hed CityPass. Turen op til 107-ende etage tog 58 sekunder. Vi så en animeret helikoptertur over Manhattan, og nød udsigten i det flotte vejr. Men vi kunne ikke komme helt op på taget pga. kulde og blæst. Nede på jorden igen fik Thomas øje på en **Amish Store**. Det viste sig at være en lækker deli-forretning, og vi købte brød og vand. Vor travetur fortsatte gennem **TriBeCa** (triangle below Canal Street).

På Canal Street var vi på søndagsloppemarkedet. Nord for Canal Street ligger **SoHo** (South Houston). Da vi nåede **Union Square**, fandt vi ud af at Broadway er en m-e-g-e-t lang gade. Vi nåede op til Midtown, og så **Flat Iron Building**, hvor Broadway krydser 5th Avenue. Så slog vi et smut om ad **Rockefeller center**, hvor vi så skøjteløberne på **Rockefeller Plaza**. Jeg ville have været i **Radio City Music Hall** Teatret, men det var nedlagt som biograf for over 20 år siden. Nu var der kun koncertarrangementer.

Lige over for Rockefeller Center ligger **St. Patrick's Cathedral**, og den havde vi også lejlighed til at kigge indenfor i. Sent på eftermiddagen nåede vi op til **Times Square**, hvor vi dryssede lidt rundt, og bl. a. benyttede lejligheden til at finde et par teatre, hvor vi købte billetter til nogle forestillinger senere på ugen. Vi spiste burger på Roy Rogers Burger Bar. Til slut fandt vi en af nedgangene til **New Yorks Subway**; her viste det sig efterhånden, at adskillige linier kørte til Staten Island Ferry bl. a. linie 1 og 9 samt N og R, dvs. toge der gik i retning af Brooklyn og Long Island.

På færgen kunne jeg godt lide at stå ude på dækket og indsnuse lysene over Manhattan. Ude østpå så man den oplyste Verrazano-bridge opkaldt efter den første italiener, der sejlede ind ved New York. Vi kendte nu vejen og kunne gå hjem om aftenen – der var kun 5 minutters gang forbi politistationen 120th Prestinct. Der var også en liquerstore og et par andre butikker, en retsbygning, et artcenter og et lokalt sundhedscenter.

Mandag morgen var det om muligt endnu bedre vejr end foregående dag. Sneen var nu næsten væk. I det hele taget havde vi meget fint vintervejr hele ugen: høj klar himmel, flot sol, temperaturer omkring 50 grader Fahrenheit, og ingen nedbør. I dag var det en slags helligdag - **Presidential Day**. Vi lagde ud med at tage subway til **Central station**. Stationen er meget flot og imponerende. Den er bygget i beaux-art stil (som Chrysler building) og Main Concourse er måske verdens største rum. Loftet er udsmykket med 12 stjernetegn. I bygningen findes også en berømt **Oyster bar**.

Vi gik så videre mod First Avenue ved 42th Street, hvor vi ville ind i **United Nations**. Området består af en 39 etagers sekretariatsbygning, et bibliotek og generalforsamlingsbygningen. Der er eget politi, brandvæsen og frimærker. Der er også en del kunstværker. Udenfor så vi en symbolistisk sønderbrudt jordklode i messing og en revolver med knude på løbet. Indenfor så vi en kongelig galaj fra Thailand, en elfenbensfigur fra Kina, tæpper fra Jugoslavien og stumper af nedsmeltede mønter og glas fra atombombningen af Hiroshima. Vi var på guidet rundtur og så bl. a. Sikkerhedsrådet (indrettet af Norge), Trustees Council (indrettet af Danmark) og Economic Council (indrettet af Sverige). Vi var også inde i generalforsamlingen, hvor der vist kun er møder 3 måneder hvert efterår. Alt i FN foregår på 6 sprog – arabisk, engelsk, russisk, kinesisk, fransk, spansk. Vi spiste frokost i coffeshop'en i underetagen.

Vi fortsatte vor eftermiddagstur med at gå til **Moma (Museum of Modern Art)** i 53. Street. Der var mange mennesker, men vi syntes, at museet var kedeligt. Der var lidt tomt i skulpturhaven, og Picasso's berømte ged var der ikke. Til gengæld så vi Dannebrog veje fra en bygning på 54th Street. Flere af museets afdelinger var lukkede, men der var en specialudstilling, som hed "Things", "Places" og "People". Det var nogle ikke særlig spændende tegninger, fotografier og lidt møbelkunst. Vi fik set Monet's store åkandebillede, og nogle meget moderne andre billeder. Men vi kom nok lidt hurtigt ned til kaffen i cafeteriet, og så kunne Thomas også få ringet hjem. Vi overvejede, om vi skulle forsøge at finde Michael's Pub i 57th Street. Det er et jazz-sted, hvor Woody Allen undertiden spiller klarinet om mandagen. Men vi orkede ikke at gå så langt. Vi kørte med undergrundsbanen hjem hen under aften.

Tirsdag skulle vi først besøge **New Yorks Børs (Stock Exchange)**; vi stod i kø efter at have fået billetter. Der var den vanlige sikkerhedskontrol, og selve børslokalet var spækket med elektronik og computerskærme. Aktiekurserne kom kontinuerlig ud på rullebånd. Bagefter købte vi et par sandwich og kaffe og gik til færgen ved **Castle Clinton**. Fæstningsanlægget er opført i 1811 som et resultat af Napoleonskrigene, men det kom aldrig i brug. Oprindeligt lå det 100 meter fra kysten for enden af en dæmning. Fra 1855 til 1889 var det modtagelsesstation for 8 millioner immigranter. Senere blev det brugt til promenadekoncerter og akvarium.

Gøglere optrådte på kajen, og vi købte billet til turen til **Statue of Liberty**. Hver eneste gang vi sejlede frem og tilbage til Staten Island passerede vi ret tæt på Frihedsgudinden, men nu kom vi helt ud på den ø, hvor hun står. Øen er ikke ret stor, og vi kunne hurtigt gå hele øen rundt. Statuen blev

oprindelig planlagt til at stå ved indsejlingen til Aleksandria i Ægypten, men blev opsat i 1886 på 100 års dagen for USA's selvstændighed. Statuen var en gave fra Frankrig, omkostningerne til skulpturen blev indsamlet i Amerika med avisforfatteren Joseph Pulitzer som drivende kraft. Kobberet stammer fra Norge. Selve statuen er 46 meter høj. Vi opgav at komme op i Frihedsgudindens hoved, for der var 3 timers køtid.

I stedet fortsatte vi til **Ellis Island**, hvor vi så de lokaliteter, hvor millioner af indvandrede blev bedømt i perioden 1889 til 1924. Herefter var øen henholdsvis militærhospital og krigsfangelejr til 1954, hvorefter det lå øde hen. Men i 1990 blev det istandsat som immigrationsmuseum. Vi hørte at 1. og 2. Klasse's passagerer blev vurderet på deres skib og kun passagerer fra 3. Klasse og lavere kom til Ellis Island. De skulle gå op ad en trappe til nogle kontrollører på 1. Sal. Undervejs blev de meget groft klassificeret af læger, som vurderede om de kunne blive en belastning for det amerikanske samfund: fysiske handicaps, dårlig lungefunktion, synshandicap, mentale handicap, økonomiske og familiemæssige forhold. Kun 2% blev afvist og returneret.

Man har en god udstilling om emigranternes forhold, vi så bl. a. danske pas, globus med angivelse af emigrantstrømmene, som ændrede sig fra med tiden. Der var en fængselslignende sovesal og bagved lå et isolationshospital. Vi fik en kop kaffe i cafeteriet, hvor vi havde den flotteste udsigt mod Manhattens skyline. Da vi kom tilbage til Manhattan med båden, gik vi til **South Side Seaport**; der var et par gamle sejlskibe bl. a. et som hed "Peking". Ellers var der mest en masse smarte butikker bl. a. en hvor alle varerne var violette og en anden, hvor alle varerne havde noget med Dollars at gøre. Vi gik på italiensk restaurant. Vi fik hvidløgsbrød, og Thomas fik pizza peperoni, men jeg fik en meget stærk ret, som hed "Rattlesnake pasta". Det resulterede i, at jeg havde lidt ondt i maven om natten. Derfor kunne jeg ikke drikke det glas rødvin, som Cecile bød på om aftenen. Fra Southside Seaport var der en fin udsigt til **Brooklyn Bridge** (fra 1883), men vi opgav at gå over den.

Onsdag lagde vi ud med at besøge hangarskibet **Intrepid**, som blev bygget under 2. Verdenskrig, og senere har været med i både Koreakrigen og Vietnamkrigen. Det havde også deltaget i opsamlingsaktioner for astronauter fra de første rumekspeditioner. Nu var det museumsskib. Der var masser af fly på dækket, og nede i skibet var der også diverse udstillinger. Skibets statistik oplyste, at dets fly nedskød 650 fjendtlige fly og ødelagde 289 fjendtlige skibe. Vi så originalen til den berømte Iwo Jima skulptur. Vi havde ikke tid til at gå ombord i destroyeren Edson eller U-båden Growler, for vi skulle til **Lincoln Center**.

Vi tog en Yellow Cab til **Alice Tully Hall**, hvor vi gik til en times gratis koncert med 4 elever fra Juilliard School. De spillede kammermusik, og der var ganske mange tilhørere. Thomas benyttede lejligheden til at læse i sin Steven King bog. Lige efter koncerten besøgte vi boghandelen **Barnes & Nobles**. Den har mange afdelinger i byen. Afdelingen overfor Lincoln Center havde en god café på 4 etage. Her kunne man læse alle mulige tidsskrifter. Dekorationen var malede portrætter af den seneste århundredes mest berømte forfattere: James Joyce, F. Scott Fitzgerald, Herman Melville, Edgar Allan Poe, Walt Whitman, Steinbeck, Hemmingway, etc. Efter en Cola og kaffe i cafeen ville Thomas gerne en tur i **Central Park**, og vi krydsede parken, og så baseballbaner og skøjteløbere. Vi kom ud ved det sydøstlige hjørne ved Plaza Hotel, hvor hestevognene holder til.

Nu gik turen lidt ned ad **Fifth Avenue** med de dyre juvelerbutikker. Vi gik ind i **Trumph Tower**, hvor der er et 5 etagers vandfald i rosa marmor. Toiletterne var OK, hvilket man som turist sætter pris på. Vi spiste lidt i gårdhaven. Jeg fik frugtcocktail og salat, mens Thomas fik pizza. Lige overfor havde SONY et museum, hvor der blev demonstreret forskellig slags elektronik. Sjøvest var robotten, som snakkede med børnene.. Vi skulle nu tilbage til området ved Times Square, for vi skulle se **"Phantom in the Opera"** i Majestic Theatre. Vi sad på øverste etage bagtil, men havde et godt udsyn over scenen. Forestillingen var flot med vandrende lysekroner, spøgelse i spejlet og besøg i undergrunden. Der var udsolgt i teatret. Med undergrundsbanens hjælp var vi hjemme før midnat.

Torsdag var afsat til besøg i **Metropolitan Museum of Art**; det er et kolossalt stort museum. Vi kom dertil med subway. Vi anbragte tøjet i garderoben. Thomas fik til opgave at finde nogle udvalgte kunstværker: det ægyptiske "temple of Dendur", et moderne billede af Roy Lichtenstein, det berømte billede "Washington crosses the Delaware", et billede af den engelske maler Gainsborough og et billede af Rubens. Undervejs til dette så vi en antik våbensamling med rustinger, en møbelsamling som udover antikke møbler indeholdt en moderne dagligstue af arkitekten Frank Loyd Wright, en meget flot samling af de franske impressionistiske malere Manet, Surat, Monet, Cezanne, Gauguin, Renoir, afdelinger med samlinger fra Stillehavsområdet og Middelhavsområdet, afrikansk kunst, islamisk kunst, etc. Ved en tidligere lejlighed havde Lissa fået min håndbog til musset, men Thomas var godt kendt i museet, for han havde besøgt det i sin computer, hvor et spil foregik med terrorister i museet. Museet havde en dejlig afdeling med bar, restaurant og cafeteria, hvor vi fik frokost.

Senere på dagen gik vi igen gennem Central Park til Fifth Avenue. Vi så H.C.Andersen statuen ved den tørlagte fugledam og vi kom også forbi Zoologisk have. Vi ville op i **Empire State Building** og se solnedgangen og alle lysene over byen. Det lykkedes også, og vi nåede endda helt op på 102.ende etage. Denne dag tog vi hjemad, så vi var hos Cecile ved 19-tiden, for hun havde sagt, vi kunne snakke lidt. Det gjorde vi så en times tid, mens Thomas læste sin bog færdig.

Fredag skulle vi kigge lidt på et par seværdigheder på Manhattens sydlige del. Først var der en gammel kro i Pearl Street. Den hed **Fraunces Tavern**, og det var stedet, hvor George Washington og hans revolutionære venner samledes for at rådslå om oprøret mod englænderne. George Washington skulle have taget et berømt følelsesladet farvel med sine officerer efter revolutionen. I bygningen var der "regeringskontorer" i de første år efter uafhængigheden. Derefter var vi på **Museum of the American Indian**. Det var indrettet som en aflægger af Smithsonian Museum i den gamle Custom House. Flottest var den store ovale sal med loftsmalerierne af Atlantskibenes storhedstid. Et af billederne viste Greta Garbo's modtagelse af pressen i New York.

Så smuttede vi op i det nyindrettede **New York City Police Museum**. Det var åbnet 19. Januar i år. Vi så Al Capones maskinpistol og såvel gammelt som nyt udstyr, der bruges af politistyrken i New York. Museet var indrettet lige ved siden af det posthus, hvorfra vi sendte vore postkort og en gammel bog til David i Chicago. Så skulle vi se 2 gamle kirker: først var vi i den nygotiske **Trinity Church** fra 1840-erne. Her begyndte en gudstjeneste netop som vi trådte ind. USA's første finansminister Alexander Hamilton ligger begravet på kirkegården.

Lidt længere oppe ad Broadway besøgte vi det 100 år ældre **St. Paul's Chapel**, hvor George Washington regelmæssigt gik i kirke. Hans kirkestol står i en særlig bås. St. Pauls Chapel blev færdigt i 1766, og er bygget efter forbillede fra St. Martin-in-the-Fields i London. Det er den ældste bygning i New York, som stadig er i brug. Nu ville vi til Chinatown, og på vejen kom vi forbi byen rådhus **City Hall**, hvor der var afspærringer. Vi så også et par store retsbygninger. Chinatown så ud som et typisk kinesisk by med typiske kinesiske madbutikker. Vi kom helt til **Bowery**, den gamle drukmåsgade. Hovedgaden i **Chinatown** er nok Mott Street.

Vi fortsatte gennem **Little Italy** i Mulberry Street. Her fik vi lunch på en hyggelig restaurant, hvor jeg fik salat og dagens pasta (lækkert!) og Thomas fik pizza peperoni. Vi skulle også se lidt af **Greenwich Village**, hvor vi så lidt til New York University ved **Washington Square**. Herfra gik vi op ad Fifth Avenue til **New York Public Library** ved 42th Street ved Bryant Park. Bygningen er i beaux-art stil fra 1911, og dimensioner er enorme. Indgangsaulaen hedder Astor Hall og til den ene side ligger det nyrestaurerede tidskriftslæserum. Det er bekostet af de Witt Wallace, som tilbragte mange timer her med at finde stof til Readers Digest. Biblioteket har ca. 10.000 tidsskrifter på 22 sprog fra 146 lande. På 2. Sal så vi den store flotte læsesal. Biblioteket har 85 andre lokaliteter i byen, og der er naturligvis datasøgning og også mulighed for at opkoble egen computer i læsesalen. En særlig og lukket afdeling af biblioteket ansvarer for sjældenheder som Thomas Jeffersons håndskrevne manuskript til Uafhængighedserklæringen, originalmanuskripter af bl.a. T.S.Elliot's The waste land, og værker af Mark Twain, Virginia Woolf, Shelley, Middelaldermanuskripter, den første Gutenbergbibel, som kom til USA, Shakespeare's første folio. Man kan søge i bibliotekets kataloger på www.nypl.org

Vi tog også til **Pierpont Morgan Library**. Huset var imponerende, vi så Gutenbergbibelen og originalnodeark af Beethoven og Mozart. Museet har 3 Gutenbergbibler, mange middelalderhåndskrifter, en første folioudgave af Shakespeares samlede værker, signerede førsteudgaver af berømte forfattere som Kipling, Gertrude Stein og Oscar Wilde. Der er raderinger og stik af Rembrandt og Rubens og Degas og nodeark med Bach, Beethoven og Brahms personlige rettelser og anmærkninger. East Room var et imponerende smukt rum med reoler i 3 niveauer. Vi fik kaffe i gårdhaven.

Så tog vi til Times Square og fandt Marriott Hotel. Det var en imponerende bygning med et indvendigt elevatortårn med 12 elevatorer, der susede opad. På 8. Etage fandt vi den **Roterende Bar**, hvor vi fik cola og et glas hvidvin, mens vi kørte en omgang i løbet af 40 minutter. Om aftenen var vi i teatret i Studio 54, hvor der tidligere var et meget mondænt diskoteque. Nu var det et flot teater indrettet i cabaretstil med borde og røde lamper. Vi sad på barstole helt bag til. Vi så **"Cabaret"** med alle de gode melodier. Konferencieren sendte en hilsen til "all you poor people" på de bageste rækker. En ung studerende var "usher" og hun arbejdede gratis for at se forestillingen. Hun fortalte, at college kostede 23.000 \$ årligt.

Lørdag var vor sidste dag. Vi tog vor bagage med i undergrundsbanen til **Naturhistorisk Museum**. Der var mange mennesker. Man var nødt til at have klovne til af gøre ventetiden udholdelig for børnene. Vi deponerede bagagen og gik en hurtig tur gennem de flotte sale, hvor panoramaer illustrerer dyrelivet overalt på jorden. Lokalerne er enorme og flotte. Bygninger er fra 1887. Der sendes stadig 100 ekspeditioner ud til alle egne af verden hvert år for at holde museet up to date. Vi spiste frokost i cafeteriaet, hvor der i loftet hang en model af en blåhval, mens

sidemontrene viste maritimt liv. Lidt af et tilfælde førte os til **Rose Center for Earth and Space**. Det er et nyåbnet planetarium, som er indrettet i en sphere i et glashus. Vi kom ind i underdelen, hvor der var et **"Big Bang Theater"**. På 2 minutter fortalte Jodie Foster om universets opståen. Derefter gik vi ad en spiralformet gang, hvor universets udvikling blev fortalt. Vi nåede ikke i det nye Hayden Planetarium, hvor Tom Hanks fortæller om stjernehimlen.

Lidt stressede måtte vi skynde os ud og finde en Yellow Cap til **Metropolitan Opera'en**, hvor forestillingen skulle begynde kl 13,30. Vi kunne igen deponere bagagen og vore pladser var såkaldt family circle, dvs. sideloger, hvor vi havde begrænset udsyn til scenen. Men teksten kom frem på små skærme ved hver plads. En stor negroid dame ved navn Michele Crider sang Madame Butterfly's parti. Wendy White var Suzuki, Sergej Larin var Pinkerton og William Shimell var Sharpless. Selve teatret var meget flot – flot aula og flot moderne lysekroner i nærmest stjerneform. I underetagen så vi bl.a. billeder af et par kendte danskere – Lauritz Melchior og Kirsten Flagstad sidstnævnte med ønske om Glædelig Jul.

Forestillingen var **"Madame Butterfly"**, og den blev direkte radiotransmitteret over Texaco - Metropolitan Opera International Radio Network til mange lande bl.a. Danmark, hvor udsendelsestidspunktet var 19.30. I forestillingens program kunne læses, at forestillingens første premiere på La Scala 17. Februar 1904 blev en kæmpe fiasko, Publikum hujede, forestillingen blev umiddelbart taget af repertoire, og Puccini måtte rystet dække La Scalas omkostninger. En af årsagerne til fiaskoen var at Rosina Storchio, som sang Butterfly's rolle var gravid med dirigenten Arturo Toscanini, der igen var gift med en tredje person. I 2. Akt gled kimonoen op og afslørede graviditeten. Da hun så udbryder, at barnets navn, er "dolore" (problemer) var slaget tabt. Næste premiere i Brescia i 1904 blev en triumf. Nu havde Puccini gjort Pinkertons rolle mere sympatisk og ladet Kate's rolle formindske. Historien er baseret på modsætninger: mand-kvinde, østen-vesten. En amerikansk officer Benjamin Franklin Pinkerton på skibet "Abraham Lincoln" får et barn med en japansk geisha ved navn Cio-Cio-San. Han er afklaret med det flygtige i forholdet og vil have en amerikansk kone. Cio-Cio-San kommer i modstrid til sin familie, den amerikanske konsul Sharpless sår tvivl om Pinkertons tilbagekomst, men han kommer og vil bringe sønnen til USA, hvilket foranlediger Butterfly til at begå selvmord med den kniv, som hendes far begik selvmord med. Både den japanske og den amerikanske nationalhymne er indlagt i musikken.

Efter forestillingen var det vor plan at tage en taxi direkte til lufthavnen, men alle taxi'er kørte med off-duty skiltet tændt. De var på vej til deres station til vagtskifte. Efter 20 minutters forgæves forsøg på at stoppe en taxi, begyndte vi at blive nervøse. En hurtig ændring af planerne var nødvendig, og vi skyndte os til en subway og kørte til Penn Station. Herfra fandt vi stedet, hvor lufthavnbusen gik til Newark. Det var dejligt at sidde i bussen, og se at vi ville nå det i god tid. Ved indcheckning fik vi en overraskelse, idet vi var blevet opgraderet til **business-class** på hele rejsen hjem. Så vi gik i world traveler loungen og fik drinks. Og i flyet havde vi lækre sæder og fik god mad og vin. Jeg sov også et par timer. Vi landede i Kastrup planmæssigt kl 13,40 om søndagen. Både Karin og Henriette var der. Bilen havde fået ny frontrude, for Michael havde smadret forruden med ratlåsen. Ellers var der ikke sket noget specielt i Danmark i ugens løb, bortset fra en regeringsændring.